

Ezt követően sorra veszi a természetet élelmeszer-, takarmány-, gyógyító-, és mérgező növények csoportját, az építőanyagként fölhasználta-
kat, valamint a dísz- és természetett fajokat. Már ezekben a fejezetekben is jelezte az egyes növényekhez kapcsolódó szokásokat, hagyományokat, hiedelmeket, ezeket azután külön fejezetben is összefoglalja.

A szerényen csak „növényismereti adattár”-nak nevezett 1132 tételből (!) álló flóramű a következő fejezet. Minden fajnál megemlítve – ahol van – a népi nevét, fölhasználását és hagyományait. Ezek számszerű összegzése megdöbbentő: az ismertetett 1132 fajból 570-nek sikerült népi nevét följegyeznie. A számszerű adatokból és a gazdag adattárból jól látható, hogy az ethnobotanikában máshol is megfigyelt egy faj – több név, illetve több faj – egy név jelenséggel Gyergyóban is találkozunk. Több összefüggés-

benis részletesen tárgyalja az ethnobotanika – a Linné féle binomiális nomenclaturától eltérő – rendező-rendszerező elveit: színe, alakja, mérete, termőhelye, fölhasználása, származási helye, a vele gyógyított betegség stb. alapján csoportosít, rendszerez a népi növényismeret.

Egyik legszebb fejezetét a vad fajok domesztikálásának (termesztésbe, kertekbe vitelének-vételének) szenteli, a kerti növények kapcsán gazdagon bemutatja ezek időbeli változását: némely fajok előtérbe kerülnek, gyakoribbá, kedveltebbé válnak – míg más fajok ugyanakkor kikopnak, „kimennek a divatból”. Nem felejtkezik el a „meg nem nevezett” fajokról sem, ezek miéértjét is keresi.

S teszi mindezt szigorú, szerény, szikár stílusban, amin mégis mindenütt keresztülsüt a téma, a táj, az ember iránti szeretete, tisztelete: le style c'est l'homme. (Pallas-Akadémiai Kiadó, Csíkszereda, 2001.)

Grynaeus Tamás

HÍREK

Hazai földben nyugszik Szeghalmy Bálint, egykori városi főmérnök, Miskolc erdélyi stílusú református deszka-templomának tervezője. Az 1965-ben Németországban elhunyt mérnök hamvait nemrég hazahozták és a templom mellé helyezték örök nyugalomra. Szeghalmy Bálint új irányzatot teremtett a hazai templomépítészetben. A miskolci deszka-templomot 1938-ban szentelték fel, (helyén már 1698-ban is fatemplom állt, de azt lebontották.) 1997. december 5-én hajnali három órakor gyújtogatás következtében rövid idő alatt leégett az épület. Mire megvirradt, már csak az elszenesedett vázszerkezet maradt a műemlékvédelmi oltalom alatt álló tetemvári templomból. A gyújtogatást követően a rendőrség elfogta a 28 éves miskolci elkövetőt, de a bíróság 1998. október 14-én felmentette mivel, hogy az igazságügyi elmeorvosi szakértő szerint a tettes „vallási tévhitben, tudatzavarban” szenvedő személy. A bíróság a büntetőjogi felelősség alóli felmentéssel egy időben elrendelte a gyújtogató férfi kényszergyógykezelését.

Az összefogás, a közös akarat eredményeként 1999 tavaszán ismét teljes szépségében állt a deszka-templom.

Kerékyártó Mihály

A MISKOLC TETEMVÁRI
REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSEG
DESZKATEMPLOMA
ÉPÜLT 1938 BAN
SZEGHALMY BÁLINT
TERVEI ALAJZÁN
BÁTÓ ISTVÁN ÉS FELSÉGE
ADOMÁNYÁBÓL
ISTEN DICSŐSÉGÉRE.

